

DECIZIA Nr.1.137
din 4 decembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.7 din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, ale art.86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.51/1998 privind valorificarea unor active ale statului și ale art.II pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic "Sidex" - S.A. Galați și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.51/1998 privind valorificarea unor active ale statului

Publicată în Monitorul Oficial nr.31 din 15.01.2008

Ioan Vida	- președinte
Nicolae Cochinescu	- judecător
Aspazia Cojocar	- judecător
Acsinte Gaspar	- judecător
Petre Ninosu	- judecător
Ion Predescu	- judecător
Puskás Valentin Zoltán	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Augustin Zegrean	- judecător
Ion Tiucă	- procuror
Patricia Marilena Ionea	- magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.7 din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, ale art.86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.51/1998 privind valorificarea unor active ale statului și ale art.II pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic "Sidex" - S.A. Galați și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Gheorghe Panțuru și Spirache Neață în Dosarul nr.425/59/2007 al Curții de Apel Timișoara – Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.7 din Legea nr.85/2006. În acest sens, arată că acest text de lege nu asigură condițiile unui proces echitabil față de acele persoane care sunt introduse în procedura insolvenței ulterior deschiderii acesteia și care sunt citate direct prin Buletinul procedurilor de insolvență, deși nu au calitatea de comerciant. În ceea ce privește dispozițiile art.86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.51/1998 și ale art.II pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2005, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a acestor texte de lege, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr.425/59/2007, **Curtea de Apel Timișoara – Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.7 din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, ale art.86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.51/1998 privind valorificarea unor active ale statului și ale art.II pct.2 din Ordonanța de urgență a**

Guvernului nr.43/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic "Sidex" - S.A. Galați și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.51/1998 privind valorificarea unor active ale statului. Excepția a fost ridicată de Gheorghe Panțuru și Spirache Neață cu prilejul soluționării recursului formulat de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului împotriva Încheierii din 15 ianuarie 2007, pronunțată de Judecătorul-sindic în Dosarul nr.6297/2006 al Tribunalului Arad, având ca obiect suspendarea procedurii insolvenței.

În motivarea excepției autorii acesteia susțin, în esență, că art.7 din Legea nr.85/2006 este contrar dreptului de acces liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, întrucât impun unei persoane fizice, care nu are calitatea de comerciant, obligația de a se abona la Buletinul procedurilor de insolvență și de a urmări toate numerele acestui Buletin pentru a vedea dacă a fost acționat în justiție de o terță persoană. Această sarcină o consideră a fi excesivă, în contradicție cu ideea de inviolabilitate a proprietății, nejustificată de protejarea unui interes legitim și nepăstrând un just echilibru între interesele generale ale societății și interesele particulare ale individului. De asemenea, arată că, din cauza prevederilor insuficient de clare ale textelor criticate, instanțele de judecată nu mai comunică nici un înscris depus de părți la dosar decât prin intermediul acestui Buletin, astfel că nu mai poate fi formulată o apărare corespunzătoare. În ceea ce privește art.86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.51/1998, arată că acesta este contrar dreptului la un proces echitabil, sub aspectul asigurării egalității de arme a părților, întrucât prevede doar pentru AVAS beneficiul scutirii de taxe de timbru, timbru judiciar, cauțiuni și orice alte taxe, iar nu și pentru partea adversă. Art.II pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2005 este contrar art.115 alin.(4) și (6) din Constituție, deoarece, după cum se arată în nota de fundamentare a acestei ordonanțe, scutirea AVAS de la plata taxelor judiciare ar fi trebuit să aibă un caracter temporar, iar nu permanent, și, mai mult, nu este justificată de existența unei situații extraordinare. De asemenea, arată că legislația Uniunii Europene și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului nu împărtășesc ideea creării unei situații privilegiate instituțiilor de stat în raport cu cetățenii Uniunii.

Curtea de Apel Timișoara – Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate a art.7 din Legea nr.85/2006 este întemeiată, acest text de lege fiind contrar dreptului de acces liber la justiție. În legătură cu aceasta, arată și că dreptul la un proces echitabil presupune, în concordanță cu dreptul la apărare, încunoștințarea oricărei persoane în mod cert despre existența unui litigiu în care este implicat, într-o modalitate și într-un termen rezonabile pentru a nu fi prejudiciate drepturile. Cât privește excepția de neconstituționalitate a celorlalte două texte de lege referitoare la scutirea AVAS de plata taxelor judiciare, arată că aceasta este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art.7 alin.(1) din Legea nr.85/2006, arată că citarea părților prin Buletinul procedurilor de insolvență este justificată de necesitatea facilitării și asigurării celerității în desfășurarea procedurii insolvenței, iar specificul acestei proceduri justifică tratamentul juridic diferențiat sub aspectul citării părților. De asemenea, consideră că este asigurat accesul liber la justiție, de vreme ce fiecărui creditor i se comunică, conform Codului de procedură civilă, sentința de deschidere a procedurii și notificarea în care sunt precizate toate termenele procedurale, iar persoanele interesate pot accesa prin intermediul site-ului Oficiului Național al Registrului Comerțului o serie de informații utile privind debitorii împotriva cărora s-a deschis procedura insolvenței. Tarifele percepute pentru achiziționarea Buletinului sunt justificate de necesitatea de a acoperi costurile de editare/publicare a acestuia, ori de întreținerea și dezvoltarea sistemului informatic prin care acesta este făcut public. În ceea ce privește art.86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.51/1998 și art.II pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2005, invocând considerentele reținute de Curtea Constituțională în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că art.7 din Legea nr.85/2006 este contrar dispozițiilor art.16, ale art.4 alin.(2) și ale art.124 din Constituție, instituind o discriminare pe criteriul averii, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă. Astfel, lipsa posibilităților materiale de a plăti taxele care asigură accesul la Buletinul procedurilor de insolvență creează premisele acestei discriminări, restrângând, în același timp, accesul liber la justiție. Restrângerea acestor drepturi nu este justificată nici de existența cauzelor prevăzute la art.53 din Constituție. Cât privește celelalte texte de lege criticate de autorul excepției, consideră că acestea sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție și ale art.1 alin.(1), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art.7 din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.359 din 21 aprilie 2006, și art.86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.948 din 24 decembrie 2002, așa cum a fost modificat prin art.II pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic "Sidex" - S.A. Galați și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.469 din 2 iunie 2005 și aprobată prin Legea nr.294/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.959 din 28 octombrie 2005. În sfârșit, autorii excepției critică și separat, pentru motive de neconstituționalitate extrinsecă, dispozițiile art.II pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2005.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

Art.7 din Legea nr.85/2006: „#(1) *Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență. Comunicarea citațiilor, a convocărilor și notificărilor față de participanții la proces, al căror sediu, domiciliu sau reședință se află în străinătate, este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare. Buletinul procedurilor de insolvență va fi realizat și în formă electronică.*

#(2) *În procedurile contencioase reglementate de prezenta lege vor fi citate în calitate de părți numai persoanele ale căror drepturi sau interese sunt supuse spre soluționare judecătorului-sindic, în condiții de contradictorialitate. În toate celelalte cazuri se aplică dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la procedura necontencioasă, în măsura în care nu contravin unor dispoziții exprese prevăzute de prezenta lege.*

#(3) *Prin excepție de la prevederile alin. (1) se vor realiza, conform Codului de procedură civilă, comunicarea actelor de procedură anterioare deschiderii procedurii și notificarea deschiderii procedurii. Pentru creditorii care nu au putut fi identificați în lista prevăzută la art.28 alin.(1) lit.c), procedura notificării prevăzute la art.61 va fi considerată îndeplinită dacă a fost efectuată prin Buletinul procedurilor de insolvență.*

#(4) *În cazul în care debitorul este o societate tranzacționată pe o piață reglementată, judecătorul-sindic va comunica Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare hotărârea de deschidere a procedurii.*

#(5) *Formatul și conținutul-cadru ale actelor care se publică în Buletinul procedurilor de insolvență și ale dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, convocare, notificare și comunicare se stabilesc prin ordin al ministrului justiției și sunt utilizate în mod obligatoriu de toți participanții la procedură.*

#(6) *Notificările, cu excepția cazului în care sarcina notificării aparține altor organe care aplică procedura, și convocările prevăzute de prezenta lege cad în sarcina administratorului judiciar sau a lichidatorului, după caz.*

#(7) *Creditorii care au înregistrat cereri de admitere a creanțelor sunt prezumați că au în cunoștință termenele prevăzute la art.62 ori la art.107, 108 sau 109, după caz, și nu vor mai fi citați.*

#(8) *În vederea publicării citațiilor, convocărilor și notificărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, după deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege, se editează Buletinul procedurilor de insolvență, publicație editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului.*

#(9) *Publicarea actelor de procedură sau, după caz, a hotărârilor judecătorești în Buletinul procedurilor de insolvență înlocuiește, de la data publicării acestora, citarea, convocarea și notificarea actelor de procedură efectuate individual față de participanții la proces, acestea fiind prezumate a fi îndeplinite la data publicării.”*

Art.86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.51/1998, așa cum a fost modificat prin art.11 pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2005: *„Cererile formulate de A.V.A.S. și orice alte acte procedurale efectuate de și pentru aceasta în orice fel de cauze sunt scutite de taxe de timbru, timbru judiciar, cauțiuni și orice alte taxe.”*

Autorii excepției consideră că textele de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi constituționale: art.16 alin.(1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi; art.21 privind dreptul de acces liber la justiție; art.24 referitor la dreptul la apărare; art.44 alin.(1) și (2) privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate și a proprietății private; art.53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți; art.124 referitor la înfăptuirea justiției; art.127 privind caracterul public al ședințelor de judecată; și art.115 alin.(4) și (6) privind condițiile de emisie a ordonanțelor de urgență. De asemenea, critică textele de lege și prin prisma art.20 din Constituție raportat la prevederile art.6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art.1 din primul Protocol adițional la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art.7 alin.(1) din Legea nr.85/2006 prevede că citarea părților și comunicarea actelor de procedură, a convocărilor și a notificărilor se vor realiza prin Buletinul procedurilor de insolvență. Această prevedere are în vedere actele de procedură ulterioare deschiderii procedurii insolvenței și, potrivit alin.(2) al aceluiași articol, se aplică tuturor acelor persoane „ale căror drepturi sau interese sunt supuse spre soluționare judecătoresc-sindic, în condiții de contradictorialitate.”

Anterior începerii procedurii, comunicarea actelor de procedură se face potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. De asemenea, potrivit art.7 alin.(3) coroborat cu art.61 alin.(1) din Legea nr.85/2006, notificarea deschiderii procedurii insolvenței se va face către creditorii, debitorii și oficiul registrului comerțului sau, după caz, registrul societăților agricole ori alte registre conform prevederilor Codului de procedură civilă, publicându-se totodată, conform prevederilor art.61 alin.(3), într-un ziar de largă circulație și în Buletinul procedurilor de insolvență.

Excepție de la această notificare vor face doar creditorii ce nu au putut fi identificați și debitorii al căror sediu nu este cunoscut, pentru care notificarea se va face doar prin Buletinul procedurilor de insolvență.

Curtea observă, așadar, că legea instituie măsuri deosebite pentru ca părțile implicate în procedura insolvenței, respectiv debitorii și creditorii, să se bucure de o informare corectă a situației lor juridice, inclusiv prin notificarea potrivit regulilor de drept comun, astfel încât, ulterior deschiderii procedurii, aceștia să-și poată exercita dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

Faptul că, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, persoanele notificate vor fi citate și li se vor comunica actele de procedură prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență nu poate fi privit ca aducând atingere dreptului la apărare. Astfel, potrivit art.126 alin.(2) din Constituție, legiuitorul se bucură de atributul exclusiv de a stabili normele de procedură, putând să instituie prevederi speciale, derogatorii de la dreptul comun, în vederea unor situații specifice. Astfel, prevederile art.7 alin.(1) din Legea nr.85/2006 își găsesc justificarea în specificul procedurii insolvenței, care presupune un număr foarte mare de părți și o mare diversitate de acte

procedurale de natură să îngreuneze mult desfășurarea procedurii, și apare ca o măsură specială prin care se asigură soluționarea cu celeritate a cauzelor.

Autorii excepției ridică însă problema dacă aceste norme speciale de procedură sunt în măsură să asigure exercitarea dreptului la apărare și dreptul la un proces echitabil și pentru acele persoane împotriva cărora se vor formula acțiuni ulterior deschiderii procedurii insolvenței și ale căror drepturi și interese vor fi supuse spre soluționare judecătorului-sindic. Este, spre exemplu, situația persoanelor a căror răspundere poate fi angajată, potrivit art.138 din Legea nr.85/2006, pentru cauzarea stării de insolvență a debitorului și care pot fi atât membri ai organelor de supraveghere sau de conducere a societății, dar și alte persoane, cât și situația unor terți dobânditori ai unor bunuri sau valori ale debitorului, potrivit art.80 din aceeași lege, terți care pot fi de rea-credință sau de bună-credință. Din redactarea art.7 alin.(1) și (3) din Legea nr.85/2006, rezultă că aceste persoane vor fi citate prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență, fără nicio comunicare prealabilă a actelor de procedură potrivit Codului de procedură civilă.

Curtea observă că aceste persoane pot avea sau nu calitatea de comerciant, astfel că nu se poate justifica obligația tuturor acestora de a urmări Buletinul procedurilor de insolvență doar pentru simplul motiv că au încheiat un act juridic cu o persoană care poate fi supusă procedurii insolvenței, cerința textului de lege fiind excesivă în acest caz.

Încălcarea dreptului la apărare este cu atât mai evidentă cu cât în cazul debitorilor și creditorilor legea instituie trei modalități de notificare a deschiderii procedurii, inclusiv potrivit Codului de procedură civilă.

Așa cum s-a arătat și mai sus, instituirea unor proceduri speciale, ținând cont de specificul procedurii, nu poate fi privită ca aducând atingere dreptului la apărare sau dreptului la un proces echitabil. Cu toate acestea, în măsura în care realizarea drepturilor constituționale este condiționată de existența unor cerințe excesive, nejustificate în mod obiectiv sau rațional, respectivele norme de procedură sunt neconstituționale, încălcând în egală măsură dreptul la apărare și prevederile art.53 din Constituție, referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

În consecință, Curtea apreciază că art.7 din Legea nr.85/2006 este neconstituțional în măsura în care este interpretat în sensul că persoanele împotriva cărora se va deschide o acțiune potrivit dispozițiilor acestei legi ulterior deschiderii procedurii insolvenței se vor cita direct prin Buletinul procedurilor de insolvență, fără a beneficia de o primă comunicare a actelor de procedură potrivit Codului de procedură civilă, asemănător soluției consacrate pentru debitor și creditori.

În ceea ce privește critica de constituționalitate a prevederilor art.86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.51/1998, Curtea observă că acest text de lege a mai fost supus controlului de constituționalitate în raport cu aceleași critici și aceleași dispoziții constituționale. Astfel, prin Decizia nr.853 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.31 din 17 ianuarie 2007, Curtea, invocând dispozițiile art.139 alin. (1) din Constituție, a arătat că „este atributul exclusiv al legiuitorului să prevadă inclusiv scutirea instituțiilor publice implicate în procesul de privatizare de la plata taxelor de timbru și a celorlalte taxe, având în vedere interesul general pe care-l prezintă aceste instituții publice. În plus, această scutire își are justificarea în strânsa legătură cu bugetul de stat (alimentat, printre altele, și prin încasarea taxelor judiciare) a acțiunilor în justiție promovate de acestea în interes public”.

#Cu același prilej, Curtea a reținut și că „scutirea instituțiilor publice implicate în procesul de privatizare de la plata taxelor de timbru și a celorlalte taxe nu este de natură să contravină niciunui din principiile statuate în art.21 alin.(3) și art.124 alin.(1) și (2) din Constituție [...], întrucât, în cadrul procesului, ambele părți beneficiază de toate drepturile și garanțiile procesuale care condiționează într-o societate democratică procesul echitabil, judecat într-un termen rezonabil de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege”.

În ceea ce privește constituționalitatea art.II pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2005, Curtea reține că, în măsura în care pentru domeniul principal de reglementare sunt întrunite condițiile de stare extraordinară și de urgență a reglementării, faptul că actul normativ cuprinde și o normă adiacentă care nu se circumscrie notei de fundamentare sub aspectul caracterului temporar al aplicării, dar are legătură cu domeniul reglementat, nu poate afecta constituționalitatea acestei norme sau a ordonanței de urgență.

De altfel, analizând constituționalitatea art.II pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2005 în raport cu aceleași dispoziții constituționale invocate ca și în prezenta cauză, prin decizia mai-sus amintită Curtea a arătat că modificarea art.86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.51/1998 constă în înlocuirea sintagmei „în legătură cu valorificarea activelor bancare” cu sintagma „în orice fel de cauze” și a apreciat că „această modificare a fost necesară și urgentă pentru că în urma transformării Agenției pentru Valorificarea Activelor Bancare în Agenția pentru Valorificarea unor Active ale Statului s-au lărgit și diversificat atribuțiile sale, ca și procesele în care este implicată, impunându-se extinderea sferei scutirilor.”

Întrucât în cauză nu au intervenit elemente noi, de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, soluția și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, al art.1-3, al art.11 alin.(1) lit.A.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE :

1. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Panțuru și Spirache Neață în Dosarul nr.425/59/2007 al Curții de Apel Timișoara – Secția comercială și constată că dispozițiile art.7 din Legea nr.85/2006 privind procedura insolvenței sunt contrare art.24 și art.53 din Constituție, în măsura în care se interpretează că prima comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se promovează o acțiune în temeiul dispozițiilor Legii nr.85/2006, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, se realizează numai prin Buletinul procedurilor de insolvență, iar nu și potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.86 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.51/1998 privind valorificarea unor active ale statului și ale art.II pct.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.43/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.119/2001 privind unele măsuri pentru privatizarea Societății Comerciale Combinatul Siderurgic "Sidex" - S.A. Galați și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al Curții de Apel Timișoara – Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 decembrie 2007.